

er ganske ejendommeligt at ville indføre en ny Told paa en saadan Artikel, naar man ser hen til, at landøkonomiske Artikler paa det stærkeste opfordre Landmanden til at sørge vel for og vogte nøje paa de flydende Delse af Gødningen, fordi de indeholde de værdifuldeste Stoffer. Men vil man gøre det, er det nødvendigt at bruge Cement i store Mængder, at have en tæt uigennemtrængelig Gødningsbund, at have rette Afløbsrender, at have tætte Aalebeholdere, kort sagt, der kræves en udstrakt Brug af Cement. Naar der tillige ses hen til, at vore veterinaire sagtyndige anbefale Landbruget paa det stærkeste at sørge for en god Sundhedstilstand blandt Dyrene ved Renlighed og ved at holde god Luft i Staldene, saa er her en udstrakt Anvendelse af Cementen aldeles nødvendig, idet man maa sørge for en uigennemtrængelig Bund i Staldene og i Gruberne. Saa at ikke de flydende Gødningsdele sive ned i Jordbunden og derved fremkalde forpestede Dunster. Jeg har her navnlig holdt mig til den Side af Sagen, jeg nærmest kender, men jeg tvivler ikke om, at Cementets Brug i Byerne har affurakt den samme Interesse ogsaa af Sundhedshensyn. Vi se saaledes nu Gaarde og Kældergrube blive belagte med Cement for at forhindre mestiske Uddunstninger, saa jeg kan ikke tro andet end, at her er baade Land og By knyttede til hinanden i fælles Interesse i at beholde saadanne Artikler som Cement toldsfrie, som de hidtil have været. Man maatte jo tænke sig og kunde jo tænke sig, at der paa den anden Side var store Interesser, der stode paa Spil, at der overfor disse Tusinder af Forbrugere af Cement stod virkelige Interesser paa Spil, som man vel maatte lægge Vægt paa, saaledes som den ærede Ordfører saa tit udtalte. Han gik endog saa saa vidt, at han udtalte, at Sverige hævdede Sverige for de svenske, Tyskland hævdede Tyskland for Tyskerne, men vi, vi ville ikke hævde Danmark for Danstjerne. Jo, det ville vi, men vi ville hævde Danmark for de flest mulige Danstjerne og ikke for nogle enkelte; thi jeg spørger, hvor mange Cementfabrikker der er her i Landet, hvis Tard man her skal varetage paa de mange Forbrugeres Befolkning? Og saa spørger jeg tillige: er da disse Cementfabrikkers Stilling en saadan, at det er nødvendigt for Staten at gribe dem under Armene og — for at kunne gøre det — lægge en lille Ekstrakt over paa den forbrugende Del af Befolkningen? Jeg vil naturligvis svare for længe herved, men jeg er i Besiddelse af Data, der ere tilkomne mig fra aldeles paalidelig Kilde, og som viser det

modsatte, der i alt Fald vise, at Cementfabrikkerne her i Landet give et Udbytte, hvoraf Landmanden vilde være glad ved at naa Halvdelen ved sin Bedrift. I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg og kan jeg ikke andet end paa det bedste anbefale Vædringsforslaget under Nr. 14, og jeg haaber, at det høje Ting virkelig vil være behjælpelig med at bevare den Toldfrihed, vi hidtil have haft paa dette Omraade. Jeg skal endnu bemærke, at naar den ærede Ordfører udtalte, at stemmet Kridt havde dog virkelig tidligere haft en Beskyttelse, og han haabede ogsaa, at man, selv om Vædringsforslaget blev vedtaget, ved tredje Behandling vilde stemme det ud, saa kan jeg være ganske enig med den ærede Ordfører deri. Jeg lægger ikke nogen Vægt paa det stemmede Kridt, og da jeg i det hele taget er konservativ, har jeg heller ikke imod, at en bestaaende Beskyttelse bibeholdes. Men det modsatte er jo aldeles Tilfældet med Cement og med brændt Kalk i lige Maade. — Der findes under Nr. 15 et af et Mindretal stillet Vædringsforslag om at nedsette den foreslaede Beskyttelse for brændt Kalk. Jeg maa sige, at det er bedre end at have den forhøjede Beskyttelse, men alligevel erkender jeg, at jeg vil stemme imod det, idet jeg ellers vilde tilfende give, at jeg kunde være med til en saadan Beskyttelse, og jeg haaber, at andre af samme Grund ville gøre det samme. — Vædringsforslaget under Nr. 16 angaar en saa almindelig Forbrugsvare som Mursten, Tagsten og Drænrør, der tidligere ogsaa have været toldsfrie, men nu foreslaas belagte med Told. Med Hensyn til dette Vædringsforslag skal jeg fatte mig kort, idet alt, hvad jeg har sagt om Cement og brændt Kalk, omtrent ogsaa finder Anvendelse her, og jeg tror derfor, at jeg med en Henviisning dertil kan gaa hurtigt over det. Jeg skal kun anbefale det til det høje Ting, ligesom det jo ogsaa er stillet af et Flertal i Udvalget. — Vædringsforslaget under Nr. 17 gaar ud paa at optage ildfaste Sten paa en tidligere Position som toldsfrie. Det glæder mig, at jeg her har en af de sjældne Beslignheder, hvor jeg kan tale til Gavn for Industrierne; thi det er navnlig Industrien, der vil have Gavn af, og har gjort Fordring paa at faa ildfaste Sten toldsfrie. Det er for mange Industrier en ikke liden Genstand at faa denne Toldfrihed paa ildfaste Sten, idet de bruges i stort Omfang. Jeg har ikke kunnet faa nogen Bished for, om der overhovedet findes nogen hjemlig Tilvirkning af dem. Tidligere har der vel været det, men om den endnu bestaar, veed jeg ikke, men saa meget har jeg hørt fra alle